

[Industriministeren]

rydde de bureaukratiske og alt for detailregulerende love af vejen, som hindrer vore virksomheder i at konkurrere frit på EF-markederne. Vi skal kort sagt have lovgivningen ajourført, så vi ikke får unødige hindringer for overholdelse af de love, som vore øvrige EF-partnere følger i al almindelighed. Vi skal ikke belaste virksomhederne med særregler af den ene og den anden og den tredje detailart. Vi skal kort sagt sørge for, at vor lovgivning bakker op bag virksomhedernes nødvendige krav på at kunne agere internationalt.

Nogle af eksemplerne på det er nogle af de store lovforslag, vi har for i Folketinget. Hele lovgivningen på det finansielle område er et af de helt klare områder, hvor Danmark forsøger at gå foran, fordi vi har en strammende lovgivning i dag, som gør, at vore finansieringsinstitutter ikke har de samme konkurrencevilkår som f.eks. de vesttyske. Jeg håber da, at det ændrer sig under andenbehandlingen, men under førstebehandlingen hørte jeg, specielt fra forespørgselsstillernes partis side, at man var lidt bekymret ved denne internationale tilpasning. Jamen det er jo det, der er det væsentlige element i erhvervs politikken.

Det næste er naturligvis, at al øvrig lovgivning, også på andre ministeriers områder, skal reguleres på tilsvarende måde, så vi ikke strammer unødigt. Vi har nogle forslag om årsregnskab og andet, som jeg også har den bedste forhåbning til vil kunne hjælpe vore virksomheder, men vi har også mange mindre lovforslag i gang.

Vi har mange afbureaukratiseringer i gang, som helt klart hører sammen med den overordnede målsætning for erhvervs politikken, nemlig at slippe af med snærende detailregulering, men her er det jo også, som om forståelsen forsvinder lidt, når vi kommer med disse forslag, for så er der straks det ene og det andet og det tredje i vejen, som gør, at Danmark ene af alle lande bliver nødt til at detailregulere sit erhvervsliv helt ud i yderlighederne. Det kalder jeg det modsatte af en aktiv erhvervs politik, og jeg håber også, vi kan få det ændret under en positiv debat her i løbet af foråret.

Den sidste, og ikke den mindst væsentlige del af regeringens erhvervs politik er hele koordineringsspørgsmålet. Det er et spørgsmål om, at der skal være sammenhæng i de initiativer, der bliver taget. Det er spørgsmålet om at for-

hindre hovsaløsninger på baggrund af enkelt-sager, som poppes op, men netop sørge for, at både lovforslag, debatter og andet bliver koordineret inden for ministeriets områder, men så sandelig også på andre ministeriers områder. Det er derfor, der er en sammenhæng i, at man begrænser f.eks. støtteordninger, samtidig med at man sætter selskabsskatten ned.

Der er skam en sammenhæng i, at vi i erhvervsfremmelovgivningen har foreslået, at det nye Erhvervsfremmeråd skal være vejledende for regeringen, også ud over ministeriets områder. Det er derfor, vi også i f.eks. Industripolitisk Kontaktudvalg nu har indbudt til at diskutere spørgsmål, som ikke direkte er Industriministeriets område, men hvor vi ved at Industripolitisk Kontaktudvalg har haft stor interesse i at få en debat ud fra erhvervs politiske synspunkter. Det drejer sig f.eks. om energi, miljø, arbejdsmiljø, transport, infrastruktur og undervisning.

Kort sagt: Et af de store mål for regeringens erhvervs politik er at få både ministre og ikke mindst Folketinget til at tænke det, jeg kalder erhvervs politik – ikke støttepolitisk, men erhvervs politik – når der fremsættes lovforslag i Folketinget. Det vil alt andet lige give vore virksomheder en væsentlig bedre indgang til det indre marked. Det vil under alle omstændigheder også sørge for, at vi står i en førerposition på det område, når vi træder ind i 1993, og når de lande, der har støtteordninger tilbage, også bliver nødt til at tage dem op til revision.

Kort sagt er der ingen tvivl om, at nøgleordet for en erhvervs politik ikke er en snæver dansk erhvervs politik i 1990'erne. Regeringens nøgleord for erhvervs politikken ud over koordination er, at bag det hele skal der ligge internationalisering som det overordnede begreb. Vi skal være internationalt orienterede i vor lovgivning, vi skal være internationalt orienterede i de ordninger, vi sætter i værk, og ikke mindst når vi koordinerer og sørger for, at vor lovgivning bliver tilpasset andre landes. Kun derved kan vi sikre os, at vore virksomheder får det gunstige erhvervs klima, der gør, at de kan overvinde barriererne i et kommende indre marked.

Det betyder samtidig, at virksomhederne med politisk opbakning kan bruge den øgede indtjening på de nødvendige investeringer, uden at vi nødvendigvis behøver at stå med en statsstyrende hånd, der fortæller, at nu skal